

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Ловеч, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА**

Членове: **ПЛАМЕН ПЕНОВ**
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

при участието на секретаря **МАРИНА ФИЛИПОВА**
като разгледа докладваното от **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА** Въззивно гражданско дело № 20234300500166 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази:

Производството е по реда на чл. 258 във вр. с чл.251 от ГПК.

С Решение № 27/1.03.2023 г., постановено по гр.д. № 696 по описа на РС-Тетевен за 2023 г., е оставена без уважение молбата на М. Д. П. от гр.Т., Ловешка област с основание чл.251 от ГПК за тълкуване диспозитива на решение №163/7.04.2008 г. постановено по гр.д.№815/07 г. по описа на РС-Тетевен.

Постъпила е въззивна жалба с вх.№ 1294/20.03.23 г. от М. Д. П. срещу Решение № 27/1.03.2023 г., постановено по гр.д. № 696 по описа на РС-Тетевен за 2023 г. Твърди, че в решението ТРС е посочил, че за пълнота съответните идеални части се определяли по реда на чл.40 от ЗС с което се дава отговор на втория поставен от него въпрос-според кой закон и обичай следва да се разпределят принадлежащите идеални части от общите части на сградата, но е отказал да се произнесе по останалите два въпроса-дали диспозитивът на решението следва да се тълкува в смисъл, че МВР-ПБЗН-Ловеч се счита за собственик на съответните припадащи се идеални части от общите части на сградата и на съответните припадащи се идеални части от терена или той е собственик на съответните припадащи се части от общите

части на сградата и че има право да ползва терена в качеството му на собственик на самостоятелни обекти-първи и втори етаж от триетажната административна сграда и ти големи гаражни клетки, ведно с принадлежащите им идеални части от сградата ,както и ако се приеме, че той притежава ид.части от правото на собственост върху терена, то според кой закони и обичай следва да се разпределят принадлежащите му ид.части между него и молителя.. Счита, че основният въпрос е дали МВР-ПБЗН е изобщо собственик на имота, от което се следва и дали има съответните ид.части според закона и обичая. Твърди, че цитираната норма на чл.40 от ЗС касае само собствеността на сградата, но не и останалата част от поземления имот.Според него отново остава неясна волята на съда, дали ищецът има само идеални части от земята, върху която е построена сградата или части и от останалия терен.

Моли съдът да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, даващо отговор на поставените в молбата му въпроси.

В срок е постъпил отговор на въззивната жалба от РДПБЗН-Ловеч при ГДПБЗН МВР чрез гл.юрисконсулт С. Н., с който оспорва въззивната жалба като неоснователна и иска тя да бъде отхвърлена. Счита, че правилно ТРН е посочил, че мотивите на решението от 7.04.2008 г. не са неясни, като по същество се иска допълване на постановеното решение, а не неговото тълкуване, но срокът за допълване е пропуснат. Счита, че се цели пререшаване на спора по гр.д.№815/07 г. чрез допълване на решението, което е влязло в сила. Моли съда да отхвърли въззивната жалба.

В съдебно заседание въззивникът редовно призован не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт Н., която поддържа отговорът си, моли да бъде отхвърлена въззивната жалба, а решението на ТРС като правилно да бъде потвърдено.

Съдът като съобрази представените доказателства по гр.д.№696/22 г. на ТРС и представените пред настоящата инстанция доказателства: заверено копие на АДС №1394/20.11.1998 г, споразумение №667/2.07.93 г, ведно с приложенията към него, становищата на страните преценени поотделно и в тяхната взаимна връзка и обусловеност приема за установено следното:

Представено по делото е влязло в сила на 9.09.2009 г. съдебно

решение №163/7.04.2008 г., постановено по гр.д.№815/07 г. по описа на ТРС, с което е признато за установено по отношение на Т.Б.С. от гр.Плевен ЕГН *****, че МВР-Областна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-Ловеч е собственик на първи и втори етаж на триетажна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., находяща се в *****, построена в УПИ с площ от 863 кв.м, съответстващ на парцела осма в кв.19 по ПУП на гр.Т., Ловешка област от 1969 г. на три големи гаражни клетки, построени в същия имот, както и на принадлежащите по закон и обичай идеални части от общите части на сградата и терена, като е отхвърлен като неоснователен иск на Областна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“-Ловеч за прогласяване на основание чл.26 от ЗЗД на сделка за покупко-продажба на недвижим имот от 5.08.2004 г., сключена с н.а. за покупко-продажба на недвижим имот №28 т.трети рег.№2014 д.№279 от 2004 на Румяна Вутева-нотариус с район на действие РС-Тетевен писана под рег.№392 в регистъра на н.к-. и сделка за поправка на нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот от 22.10.2004 г., сключена с нот.акт за поправка на нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот №75 т.четвърти рег.№2862 д.№414 от 2004 г. на същия нотариус.

Това решение е постановено по подадена от „Областна дирекция на пожарна безопасност и защита на населението“-Ловеч искова молба против Т.Б.С. от гр.Плевен, с искане да бъде постановено решение, с което да бъде обявена продажба на имот, подробно описан в АДС №1394/20.11.1998 г. за нищожни, по отношение на собствеността на МВР, да бъде признат и възстановено правото на МВР в частност на ОД“ПБЗН“-Ловеч като собственик и ползвател на първи и втори етаж от сградата и три големи гаражни клетки, както и съответните идеални части от общите части на сградата и терена, както това е отразено в АДС №1394/20.11.1998 г. и за бъдат обявени за нищожни нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот №28т.3 рег.№2014 д 279 от 2004 г. на Румяна Вутева-нотариус с район на действие РС-Тетевен писана под рег.№392 в регистъра на н.к-. и сделка за поправка на нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот от 22.10.2004 г., сключена с нот.акт за поправка на нот.акт за покупко-продажба на недвижим имот №75 т.четвърти рег.№2862 д.№414 от 2004 г, които прогласяват правото на собственост на Т.Б.С. върху целя имот, право което той не може да придобие, тъй като праводателят му не е притежавал такова.

За правилно решаване на спора въззивната инстанция е задължила Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да представи АДС №1394/20.11.1998 г.

От представеният АДС №1394/20.11.1998 г. съдът установява, че той е съставен на основание чл.68 ал.1 от ЗДС ПМС №72/92 ПМС 16/98 г, и т.6 от споразумение №66/2.07.1993 г. на МО и МВР по отношение на административна триетажна сграда със ЗП 176 кв.м. от 1760 куб.м. състои се от четири стаи за канцеларии, 8 кабинета 4 бр.помещения под залата за младежки клуб, на двора една работилница и 4 бр. клетки за гаражи, попадащ в п.седми 769 в кв.19 по плана на гр.Т., при граници от две страни частни имоти на П.П.П., имот на И.Ц.З. и Х.И.Й.. В забележки е отразено, че имотът е включен в капитала на търговско дружество „Воинтех“ЕООД към МО-Плевен на основание заповед №ОХ-47/22.01.1999 г. на МО. На стр.3 от АДС №1394/20.11.1998 г. като забележка е отразено, че на основание чл-.72 от ЗДС писмо №1795/23.12.2003 г. на „Воинтех“ЕООД София в акта се вписват следните промени: на основание скица №213/17.05..2003 г. на Община-Тетевен към т.3 се добавя текста и прилежащ терен с площ 865 кв.м. , а съгласно т.6 от споразумение №664/2.07.1993 г. между министъра на отбраната и министъра на вътрешните работи към т.9 се добавя текста МВР да ползва първия и втория етаж, при големи гаражни клетки и **съответните идеални части от общите части на сградата и терена.**

М. П. в молбата си по чл.251 от ГПК е поискал тълкуване на диспозитива на съдебно решение №163/7.04.2008 г. постановено по гр.д. №815/2007 г. на ТРС досежно следните въпроси: че МВР ПБЗН е собственик на съответните припадащи се ид.части от общите части на сградата и на съответните припадащи се ид.части от терена /ПИ/ или, че МВР ПБЗН-Ловеч е собственик на съответните припадащи се части от общите части на сградата и че има право да ползва терена/в качеството му на собственик/суперфициар на самостоятелни обекти-първи и втори етаж от триетажната административна сграда и три големи гаражни клетки, ведно с принадлежащите им ид.части от сградата, според кой закон и обичай следва да се разпределят принадлежащите ид.части от общите части на сградата и ако МВР и ПБЗП-Ловеч притежава ид.части от правото на собственост върху терена, то според кои закон и обичай следва да се разпределят

принадлежащите му ид. части между МВР и ПБЗП-Ловеч и М. П..

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Настоящата инстанция намира, че с оглед приложената искова молба, по която е образувано гр.д.№815/2007 г. по описа на РС-Тетевен, той е бил сезиран с искане да бъде признат и възстановено правото на МВР в частност на ОД“ПБЗН“-Ловеч като собственик и ползвател на първи и втори етаж от сградата и три големи гаражни клетки, **както и съответните идеални части от общите части на сградата и терена, както това е отразено в АДС №1394/20.11.1998 г.** но съдът се е произнесъл в диспозитив, че той е собственик на първи и втори етаж на триетажна административна сграда с обща застроена площ от 176 кв.м., находяща се в *****, построена в УПИ с площ от 863 кв.м, съответстващ на парцела осма в кв.19 по ПУП на гр.Т., Ловешка област от 1969 г. на три големи гаражни клетки, построени в същия имот, както и на принадлежащите по закон и обичай идеални части от общите части на сградата и терена. Следователно ТРС се е произнесъл по нещо различно от това, с което е бил сезиран в исквата молба и решението е следвало да бъде атакувано пред въззивната инстанция с такива оплаквания. Това обаче в законоустановените срокове не е сторено, този акт на съда е потвърден от следващата инстанция и не е допуснат до касация от ВКС, следователно настоящата инстанция не би могла по реда на чл.251 от ГПК да поправи този негов порок.

Поради съвпадане на правните изводи на настоящата инстанция с тези, отразени в решение №27/1.03.2023 г. постановено по гр.д.№696/22 г. по описа на ТРС, последното следва да бъде потвърдено като правилно.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно решение №27/1.03.2023 г. постановено по гр.д.№696/22 г. по описа на РС-Тетевен.

Решението може да се обжалва пред ВКС в едномесечен срок от съобщението му на страните на основание чл.251 ал.5 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____